

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 lipca 2012 r. — Rada Unii Europejskiej przeciwko Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd, Komisji Europejskiej, Stowarzyszeniu Użytkowników i Dystrybutorów Chemikaliów Rolniczych w Europie (Audace)

(Sprawa C-337/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Polityka handlowa — Dumping — Przywóz glifosatu pochodzącego z Chin — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 2 ust. 7 lit. b) i c) — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach rynkowych — Pojęcie „poważnej ingerencji ze strony państwa” w rozumieniu art. 2 ust. 7 lit. c) tiret pierwsze — Akcjonariusz publiczny kontrolujący de facto walne zgromadzenie akcjonariuszy producenta — Zrównanie takiej kontroli z „poważną ingerencją” — Ocena mechanizmu wizowania umów wywozu — Granice kontroli sądowej — Ocena przedstawionych dowodów)

(2012/C 295/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix, pełnomocnik oraz G. Berrisch, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd (przedstawiciele: początkowo D. Horovitz, adwokat, następnie F. Graafsma, J. Cornelis oraz A. Woolich, advocaten, a także K. Adamantopoulos, dikigoros, oraz D. Moulis, barrister), Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Scharf oraz N. Khan, a także K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy), Stowarzyszenie Użytkowników i Dystrybutorów Chemikaliów Rolniczych w Europie (Audace) (przedstawiciel: J. Flynn, QC)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 17 czerwca 2009 r. w sprawie T-498/04 Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group przeciwko Radzie, w którym Sąd stwierdził nieważność art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1683/2004 z dnia 24 września 2004 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz glifosatu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 303 s. 1), w

zakresie w jakim dotyczy ono Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd. — Wykładnia art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, s. 1) — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym także kosztami postępowania w przedmiocie środka tymczasowego.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 lipca 2012 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-130/10) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Rozporządzenie (WE) nr 881/2002 — Rozporządzenie (UE) nr 1286/2009 — Środki ograniczające skierowane przeciwko osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wybór podstawy prawnej — Artykuły 75 TFUE i 215 TFUE — Wejście w życie traktatu z Lizbony — Przepisy przejściowe — Wspólne stanowiska i decyzje WPZiB — Wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji)

(2012/C 295/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: E. Perillo, K. Bradley, A. Auersperger Matić i U. Rösslein, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Szostak, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, E. Ruffer i K. Najmanová, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i A. Adam, pełnomocnicy), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i C. Meyer-Seitz, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Boelaert i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności — Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 1286/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al Kaida i talibami (Dz.U. L 346, s. 42) — Wybór podstawy prawnej

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Parlament Europejski zostaje obciążony kosztami postępowania.
- 3) Republika Czeska, Republika Francuska, Królestwo Szwecji i Komisja Europejska ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 lipca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — X przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-334/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i b), art. 11 część A ust. 1 lit. c) i art. 17 ust. 2 — Część dobra inwestycyjnego należącego do przedsiębiorstwa — Tymczasowe wykorzystanie dla celów prywatnych — Dokonanie trwałych przekształceń wskazanego dobra — Zapłacenie podatku VAT w związku z trwałym przekształceniem — Prawo do odliczenia)

(2012/C 295/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 6 ust. 2 akapit

pierwszy lit. a) i b), art. 11 część A ust. 1 lit. c) oraz art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Odliczenie naliczonego podatku — Podatnik, który tymczasowo i dla celów prywatnych korzystał z części dobra inwestycyjnego należącego do jego przedsiębiorstwa i który w tych celach dokonał trwałego przekształcenia tej części dobra inwestycyjnego — Prawo do odliczenia podatku VAT zapłaconego w związku z trwałymi przekształceniami

Sentencja

Wykładnia art. 6 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i b), art. 11 część A ust. 1 lit. c) oraz art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy dokonywać w ten sposób, że po pierwsze, podatnik, który tymczasowo korzysta dla celów prywatnych z części dobra inwestycyjnego należącego do jego przedsiębiorstwa, posiada, na podstawie tych przepisów, prawo do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej z tytułu wydatków poniesionych w celu dokonania trwałych przekształceń wskazanego dobra, nawet jeżeli przekształcenia te zostały wykonane w celu takiego przejściowego korzystania dla potrzeb prywatnych, a po drugie, owo prawo do odliczenia istnieje niezależnie od okoliczności, czy przy nabyciu dobra inwestycyjnego, które zostało poddane rzeczonym przekształceniom, względem podatnika został naliczony podatek od wartości dodanej i czy został on przez niego następnie odliczony.

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 lipca 2012 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Würzburg — Niemcy) — Doris Reichel-Albert przeciwko Deutsche Rentenversicherung Nordbayern

(Sprawa C-522/10) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 — Artykuł 44 ust. 2 — Badanie prawa do emerytury — Uwzględnienie okresów przeznaczonych na wychowywanie dzieci, ukończonych w innym państwie członkowskim — Zastosowanie — Artykuł 21 TFUE — Swoboda przemieszczenia się obywateli)

(2012/C 295/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Sozialgericht Würzburg